

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 356

TARRAGONA, DISSABTE, 18 DE SETEMBRE DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Es precis treure a l'agricultor de l'embull en que es troba per a la venda de les seves mercaderies. O hi ha monopoli comercial ben organitzat als Sindicats, o que es permeti, amb tota claretat, la lliure contractació.

Després de la Conferència del Mediterrani

Amb una rapidesa exemplar, e's delegats dels governs congregats a Nyon, han arribat a uns acords per a fer front als actes de pirateria que es vénen cometent al mar Mediterrani, Tindran eficàcia les mesures que s'han aprovat prendre en aquesta Conferència?

Fixem-se, primerament, una mica en el procés que ha tingut la reunió de Nyon. Hi han estat convocades, a més de les nacions que hi han participat, Alemanya i Itàlia, les quals després d'haver adoptat per espai d'alguns dies una actitud rebeca, refusaren finalment prendre-hi part, al·legant fútils pretextos que volien encobrir la veritable causa de la seva incomparecència: impedir que arribés a tenir lloc la Conferència, de la qual veien que forçosament n'havien de sortir mesures més formals i difícils de burlar que les que pren el Comitè de No Intervenció. El pla dels Estats feixistes ha fracassat, però rodonament, puix Anglaterra, i sobretot França, amb fermesa digna d'elogi han seguit endavant i la Conferència s'ha celebrat, prenent-se acords d'importància per a garantir la seguretat de la navegació al Mediterrani.

Després d'aquest fet, la situació de Roma i Berlín ha quedat forçada. S'ha demostrat que per a resoldre els grans problemes internacionals es podia prescindir perfectament del parer de l'Alemanya de Hitler i del de Itàlia de Mussolini. Els dictadors feixistes, naturalment, tracten, encara que certament en tó ben dèbil, de donar a comprendre que els acords de Nyon, seran ineficaces, però, en el fons, es donen perfecte compte de la transcendència que té el fet de que les esquadres franceses i angleses es disposin a actuar resoltament, contra els pertorbadors del trànsit de vaixells pel Mediterrani.

Es, efectivament, indubtable que, si França i Anglaterra actuen en compliment dels acords de Nyon, amb la fermesa que cal, els actes de pirateria que han vingut cometent-se en aigües mediterrànies, s'acabaràn gairebé en absolut. Depèn, doncs, de l'energia amb que obrin aquelles dos potències, els resultats que puguin donar les mesures adoptades a la Conferència del Mediterrani.

Aquesta conclusió que formulem respecte a la situació del problema marítim que major preocupació ha ocasionat darrerament a Europa, és la mateixa a què s'arriba quan s'examina l'estat en que es troben altres qüestions internacionals que afecten també de ple al nostre país. Ens referim, especialment, a la intervenció descarada d'Alemanya i Itàlia a favor dels rebels del traïdor Franco, segurs que aquesta agressió inqualificable a un poble que no té altra ambició que la de disposar lliurement dels seus destins, s'acabaria en quan els governs de París i Londres fessin saber seriosament a Hitler i a Mussolini, que han de girar la vista de la Península Ibèrica.

A nosaltres ens sembla que cobren les explicacions per a fer comprendre a tothom la necessitat d'una política que possibiliti i conduïxi ràpidament a decidir les potències democràtiques de l'Europa Occidental a obrir, en els afers de la nostra guerra, amb energia semblant a la que han usat per assegurar les comunicacions a través del Mediterrani.

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

COPS DE FUET

La premsa de Barcelona dona compte de l'arribada d'una caravana de cent camions plens de queviures: això representa garantir el subministre de la població per unes setmanes. Han arribat uns quaranta camions i els articles són d'una necessitat justificada: cigrons, carn, bacallà, ous i altres. La població civil de Barcelona restarà satisfeta.

Cal, però, que el Conseller no s'oblidi que Catalunya no és pas Barcelona solament. Les comarques també tenen dret a menjar i el repartiment ha d'ésser equivalent per arreu de la terra catalana. No volem ni desitgem privilegis, però s'ha de realitzar un repartiment que deixi satisfet a tothom. Manquen arribar seixanta camions i demanem — com a cosa justa — que la seva distribució sia fidel reflexe de les necessitats de la nostra reraguarda.

Els cent camions que portaran queviures podrien utilitzar-se per anar a cercar blat a Aragó i aleshores les dificultats de transport — segons declara el Conseller — podrien eliminar-se. El principal motiu de la manca de pa a la reraguarda és per dificultats de transport i al nostre entendre podria solucionar-se requerint els camions per a realitzar el viatge. Diu el Conseller que ha trobat disponibles importants quantitats de blat i que les dificultats són tan sols per a portar-lo.

Si es tracta exclusivament d'aquesta mena de dificultats creiem que s'hauria d'eliminar una de les preocupacions més candents que viu la nostra reraguarda i que inspira una certa desconfiança de no ésser resolta satisfactòriament i amb urgència.

Estem al principi de collita. Això vol dir que no pot man-

(Passa a la segona pàgina)

Estampes de reraguarda

La guerra, la sèrie de pertorbacions que els conflictes d'aquesta mena reporten, era desconeguda fins fa ben poc a Catalunya i, especialment, a Tarragona. Ens ho digué fa uns mesos l'actual Ministre de Defensa Nacional Indalecio Prieto amb motiu de la seva darrera visita a la nostra ciutat. "Catalunya no viu la guerra", afirma el líder obrerista. I, efectivament, perquè aquesta aseveració comença a ésser considerada com una cosa certa, amb vius desigs de rectificar-la però, ha estat precisa l'existència de factors dolorosos, en extrem sensibles.

Particularment, a Tarragona el tràgic bombardeig, l'estampa del qual servarem sempre més en el nostre magí, inicià el necessari apropament de la reraguarda tranquila i confiada amb la vanguardia lleial i valerosa. Més endavant aquella escassetat lògica de queviures i l'èxode de centenars de joves, que s'han vist obligats a abandonar-ho tot per tal de complir amb llurs deures militars, han acabat d'incorporar a la causa a totes les famílies que vivien més allunyades de la guerra.

Ha estat trist que per culpa de la manca de capacitat i preparació hagi hagut d'ésser el mateix enemic, encobert gairebé sempre, qui s'obrir els nostres ulls a la realitat i preparés el nostre ànim. Però un cop aconseguit això, incorporar a tots els que conviuen amb nosaltres a la necessitat d'acabar amb els responsables de tants desastres, àdhuc per conveniència purament egoista, quan s'està mancat d'ideologia, el que cal és acabar

d'una manera inexorable amb els qui desvirtuen la qualitat dels factors que ens han obligat a viure l'actual contesa, el terme victoriós de la qual acabarà amb l'anormalitat d'avui.

Una altra de les monstruositats que han de desaparèixer immediatament és l'excés de personal apte per anar al front que publica per la nostra reraguarda. La burocràcia és indispensable, és cert; el que no ho és de cap de les maneres és l'individu en si. Tots els que valent-se d'influències, dissortadament certes, o de les seves aptituds han aconseguit burlar una bona part del seu deure quedant-se tranquil·lament lluny de les línies de foc poden ésser substituïts dignament per centenars de companys que, privats físicament d'alguna de les dots que caracteritzen l'home plenament normal, es veuen obligats a traslladar-se a la vanguardia, on si bé hi van satisfets i amb l'alegria que proporciona el compliment del deure, no podran bandejar del seu esperit aquella recança motivada en veure com d'altres més ben dotats que ells segueixen gaudint de la vida a ciutat, on ells, al costat de les persones estimades, podrien trobar quelcom que suplís els defectes amb què la naturalesa els ha castigat i de la qual cosa no tenen cap necessitat els primers. I aquesta falla, comprensible solament per les famílies dels que romanen aquí, però inacceptable sota tots els punts de vista per la resta de població, com que representa una injustícia, s'ha de subsanar.

J. R. J.

Ha estat creat l'Institut de les Lletres Catalanes

El "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya" publica un importantíssim decret, que signa el Conseller de Cultura, Carles Pi i Suñer, i pel qual es crea l'Institut de les Lletres Catalanes.

L'article primer de la part dispositiva del decret diu que l'Institut de les Lletres Catalanes tindrà com a missió estimular, fomentar i vetllar per la continuïtat, millorament i expansió de la literatura catalana.

Entre les funcions pròpies de l'Institut, el decret especifica la de fomentar la publicació de llibres en català, de publicar una revista literària, d'assaig i crítica, d'estimular la creació de Biblioteques Populars, d'intervenir i orientar els Premis literaris de la Generalitat, d'expandir la literatura catalana a l'estranger, etc.

L'Institut estarà constituït com

a màxim per cinc membres. Després el Consell de la Generalitat ha designat com a membres de l'Institut de les Lletres Catalanes, amb l'encàrrec de dur a terme els treballs que comporti la seva organització i fer la proposta dels altres membres que cregui convenient designar per a acompanyar-lo en la seva tasca, els senyors Pompeu Fabra, Pere Coromines, Josep Pous i Pagès, Josep Carner, Lluís Nicolau d'Oliver, Carles Riba, Antoni Rovira i Vargili i Jordi Rubió i Balaguer.

En una altra de les seves disposicions addicionals, el decret diu que actuarà com a Secretariat de l'Institut l'actual Comissió de les Lletres Catalanes, que hi queda incorporada per aquesta disposició, i es considerarà dissolta en el moment en que es constitueixi en Secretariat de l'Institut.

La XVIII Assemblea de la Societat de les Nacions

(Vé de la pàg. 4).

seria llur estat d'esperit en constatar que els atacs als vostres vaixells realitzats per qualsevol submarí o de línia i en qualsevol circumstància o condicions havien estat exclosos de la categoria. Per això els fins de l'establiment d'una sanció col·lectiva han estat enlairats a la categoria (si es pot parlar així) de veritables delictes contra la llei internacional per a ésser relegats a la categoria de simples querelles d'ordre, particular entre dos Estats, i tot això sense que el vostre país es trobi en estat de guerra contra un altre país. Aquest és el cas d'Espanya; aquesta és la situació que han creat els acords de Nyon als vaixells de nacionalitat espanyola.

No pot causar sorpresa l'amargor amb què presenta aquestes consideracions. El Govern espanyol, és d'opinió que procedeix evitar el greu perill que acaba d'assenyalar d'una manera tan contrària als principis d'equitat que afecten llur país. Procedeix no sols estendre el sistema de protecció col·lectiva als atacs executats per vaixells de línia igual que als atacs submarins, àdhuc si aquests són conforme a les disposicions del Tractat de Londres de 1930, sinó que, de més a més, i sobretot, cal acabar la injustificable exclusió que afecta els vaixells espanyols del sistema de protecció col·lectiva creada pels acords de Nyon. Tinc necessitat d'afegir que si calgués el Govern espanyol no tindria cap objecció a oposar a què les forces navals encarregades de protegir la navegació en les algunes territorials espanyoles si tinguessin necessitat de recórrer a aquesta mesura per a complir llur

missió. Permeteu-me, senyor President, que expressi francament l'opinió del Govern espanyol respecte a la situació del seu conjunt. Una qüestió de tan profunda gravetat política com la que ha sorgit fa poc a la Mediterrània, no podrà mai ésser resolta de manera satisfactòria prenent com a ficcions. L'intent hem de fer-lo.

Així voldríem veure al Consell abordar i concretar la seguretat a la Mediterrània, examinant la realitat en tots els seus aspectes. Per a això caldria en primer lloc prescindir de la ficció segons la qual les agressions a vaixells mercants a la Mediterrània són una mena de fenomen de la naturalesa, l'origen i les causes del qual fossin desconeguts i impossibles d'establir.

Aquestes agressions són obra de vaixells de guerra, submarins o de superfície, que pertanyen a un Estat determinat i que no poden realitzar llurs atacs més que sota la responsabilitat directa d'aquests Estats. Un cop més, acabem amb el nefast sistema tan perjudicial per a la pau mundial, de tancar els ulls a l'evidència. L'Estat anònim els vaixells de guerra del qual han assolat mitjançant agressions constants crear a la Mediterrània una situació d'error, és Itàlia.

Aquest fet està evidenciat per múltiples testimonis concordants que el Govern espanyol posseeix. Respecte a les agressions de què han estat víctimes els seus propis vaixells, i sobre les quals es recolen en l'exposició de fets que figura en la nota tramesa pel Govern de la República al Secretariat general de la Societat de les Nacions el dia 21 d'agost darrer. Però, de més a més, la responsabilitat d'aquests fets apareix evidenciada de

manera més categòrica i irrefutable. Si es considera que aquesta conducta, per la seva banda, constitueix una de les múltiples intervencions italianes d'ajut a la rebel·lió militar a Espanya, una intervenció de tipus naval destinada a impedir el proveïment de la República per via marítima.

Aquesta és la veritat, la cruel veritat davant de la qual es troba no solament la República espanyola, sinó tota la comunitat internacional. Mentre no es demostrï que la nostra interpretació és errònia, que la nostra manera de veure no correspon als fets, ningú no podrà legitimament, demanar-nos que acceptem com a satisfactòries mesures i disposicions de què estan manant, i que pel mateix fet no podran ésser acceptades, en tot cas, més que expedients que contindran sens dubte pocs avantatges pràctics i limitats sobre alguns punts contrets, però comporten també germens de dificultats i complicacions ulteriors.

El Govern de la República té la certitud que el Consell de la Societat de les Nacions, quan elabori i adopti una resolució que consideri justa, en aquesta matèria, no tancarà els ulls a la realitat, i per això confia que aquesta resolució no deixarà de tenir compte dels drets i interessos legítims de la República espanyola, com a membre de la comunitat internacional i de la Societat de les Nacions, sinó també l'enorme importància que té per a nosaltres el restabliment de la seguretat una i indivisible, de la navegació a la Mediterrània.

DISCURS DE DELBOS

A continuació fa ús de la paraula el ministre d'Afers Estrangers francès. Yvon Delbos, el qual, en la seva qualitat de president de la Conferència de Nyon, i sense tractar cap altre aspecte de l'exposició que ha fet el doctor Negrin, diu que ha de fer algunes observacions, donades les crítiques que ha formulat el cap de la delegació espanyola contra el conveni de Nyon.

Comprenc — afegeix — que el representant d'Espanya desitgi l'ampliació d'aquest acord, i transmetre el seu desig a les potències que han pres part en el compromís, algunes de les quals no tenen, de moment, representació aquí. Si el conveni de Nyon no ha tingut tot l'abast desitjat no pot deixar-se de reconèixer el resultat obtingut i els progressos realitzats a la Conferència. Es desitja que la protecció s'estengui a tots els vaixells i que no es refereixi tan sols als actes de pirateria, que tenen com a conseqüència la pèrdua de vides humanes.

Respecte als atacs efectuats per vaixells de superfície i avions, el conveni de Nyon no se n'ha desinteressat, però hem volgut atendre el més urgent, preocupant-nos en primer terme dels submarins. Tots els altres problemes seran tractats aviat. No pretenc que aquest conveni sigui perfecte, però estic convençut de la seva utilitat i de la seva eficàcia, cosa que el representant espanyol s'ha dignat reconèixer. No crec que haguéssim estat millor inspirats si en voler solucionar-ho tot d'una vegada ens haguéssim exposat a no resoldre res. En garantir millor la seguretat a la Mediterrània, la garantim per a tothom.

DISCURS DEL DELEGAT DE

NOVA ZELANDA

Jordan, representant de Nova Zelanda, es pregunta, amb punxant ironia, qui, després de la crida d'Etiopia, de la crida d'Espanya i de la crida de la Xina, farà una altra crida, per motius semblants als d'aquestes Potències, a l'organisme ginebrí. A continuació suggereix que Espanya decideixi ella mateixa el seu destí, i que quedi sotmesa durant algun temps a un règim mandatari sota el control d'una gran Potència desinteressada. Pregunta al president del Consell de ministres d'Espanya si fóra possible arribar a un acostament entre les dues parts en lluita, per tal de fer que acceptessin aquesta solució.

DISCURS DE LITVINOV

A continuació parla Litvinov, expressant-se en els següents termes:

—No tinc pas necessitat d'expressar el que penso de la queixa del Govern espanyol, perquè les declaracions que vaig fer en la Conferència de Nyon es refereixen al mateix assumpte. La Conferència en qüestió va fer quelcom, però és la Societat de Nacions la que ha de pronunciar la paraula definitiva. Espero que escoltarà la crida feta per un dels seus membres, que ensem és membre del Consell.

Quevedo, que presideix, proposa llavors que s'ajorni la discussió per a la pròxima sessió, i s'acorda així.

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

Espigolant

"La Vanguardia" fa càlculs sobre la nova reelecció d'Espanya a l'organisme ginebrí i després d'estudiar superficialment l'afar no es gaire optimista.

"Téngase presente que la votación es secreta y que hacen falta, para ser válida la reelección, una mayoría de dos tercios. En esto se fundan los elementos plutocráticos y reaccionarios para esperar una nueva capitulación de la Asamblea."

Con todo, el organismo ginebrino no puede olvidar que, reelegiendo a España, se defiende a sí mismo y defiende la paz. Los enemigos de la Sociedad de Naciones — permitasenos que lo repitamos — son Alemania, Italia y el Japón, precisamente las tres potencias comprometidas en las dos guerras que se desarrollan, con su espantoso despliegue de horrores, en la hora presente: una en Europa, otra en el Asia. Si la Sociedad de Naciones defiende la paz, siquiera sea teóricamente, para no comprometer su futuro en intervenciones desgraciadas, debe aprovechar la ocasión que se le presenta para rendir a España, que ha hecho en su Constitución republicana solemne renuncia de la guerra como instrumento de política nacional, un testimonio de simpatía y consideración.

Peor para ella si hiciera lo contrario. Significaría haber capitulado ante los Estados de presa una vez más y se hundiría, ya sin salvación posible, en el descrédito al donde la vienen empujando la cobardía y el egoísmo de las grandes democracias en cuyas manos reposa sus destinos."

Les forces mores que sempre foren gent repugnant pels catòlics ara són els seus instruments de combat. "El Diluvio" diu molt encertadament.

"Luchas civiles encarnizadasimas sostuvieron los católicos hispanos durante el siglo XIX contra los que no eran de su opinión. El fanatismo religioso les arrastró a los más horrendos crímenes."

Y ahora dase el caso insólito de que los sucesores de quienes con tanta saña combatieron durante siglos a la morisma, se unen a ella y la traigan a España para que perpetre aquí todo género de atrocidades. Con la grave de que los infieles ahora estrechamente confundidos con los católicos españoles son unos degenerados y unos salvajes en comparación con los un tiempo tan cruelmente perseguido.

En nombre de la misma religión que se invocó para expulsar de España a los musulmanes poseedores de una elevadísima civilización, se trae ahora a los moros rifeños, material y moralmente inmundos. Los católicos han llamado a esos salvajes para que les ayuden a la destrucción de España. Y es que, en realidad, los facciosos católicos españoles son doblemente criminales que los moros del Rif."

A Rovira i Virgili comenta a "La Humanitat" les perspectives futures de la guerra que en són favorables després dels acords de Nyon i Ginebra.

"I be: a despit de les operacions i espectaculars a la província de Santander, les perspectives actuals

de la lluita no permeten a Franco i als seus amics gaires esperances. I encara menys els permeten de tenir confiança d'enllestir la campanya abans de l'hivern."

En vista d'això, s'ha tractat d'obtenir una decisió per mitjà del bloqueig de l'Espanya republicana. D'ací ha vingut la intensificació de la pirateria a la Mediterrània. Hom volia impedir, o fer extremadament difícil el proveïment marítim del territori lleial.

Aquest nou cop ha fracassat, com el del "Leipzig". L'ha fet fracassar també, encara més clarament, l'actitud franco-anglesa. La Conferència de Nyon ha posat als pirates un aturador, no pas perfecte, però si notablement eficaç, a condició que siguin ben aplicats els acords presos.

Què faran, doncs, els homes de Burgos, Berlín i Roma? Provaran alguna altra combinació arriscada, o bé es resignaran a prosseguir la lluita amb el mateix ritme d'abans i a sostenir una segona campanya d'hivern?"

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Gran assortit en Caçadores
Mitges i Mitjons

Unió, 15 TARRAGONA

"La Publicitat" condemna les violències emprades per tota classe d'extremismes i alludeix fets concrets per a contestar un solt publicat a "Solidaridad Obrera".

"I, per això mateix, condemnem la violència com a arma política i l'amenaça com a recurs polític. Lamentem que els companys de la Confederació no compartixin aquest criteri, no pas gens distant del que havia exposat, en el seu pas pel Ministeri de Justícia, llur representant García Oliver. No podem, per això, passar per alt, l'enigmàtica al·lusió al nostre enyorat company Josep Maria Planes, el nom del qual és esmentat com a demostració de la incompatibilitat de "La Publicitat" amb l'oposició honrada i en tots moments. Ni com a amenaça, ni com a exem-

ple, aquesta al·lusió ens sembla admissible. Hem condemnat sempre l'assassinat, sigui fet en nom del que sigui i en sigui víctima qui sigui. I aquesta condemna, ara i sempre, serà tan enèrgica si aquesta víctima és el nostre malaguanyat company Josep Maria Planes com si ho és el cabdill anarquista Bonaventura Durruti; tant si es diu Antoni Sesé com si és la personalitat d'un partit extremista sobre la sort del qual tan diverses versions han corregut."

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

Armes de combat!

Amb un fusell modern

podem arribar a un enemic a 2.000 metres.

Amb una emissora de 100 Kw.

podem arribar a tots els nostres enemics i amics que hi hagin a 20.000 quilòmetres de distància.

ENS CAL UNA EMISSORA POTENT!!

La tindrem!... si tots

PAGUEM LA QUOTA DE RADIOOIENT

a la

GENERALITAT DE CATALUNYA

Comunicats oficials

Comunicats oficials del Ministeri de la Defensa Nacional:

Exèrcit de Terra

CENTRE. — Al front de Guadalupe, un escamot propi d'exploració ha rebutjat l'enemic que ocupava Cerro Cabeza i Valverde de los Arroyos, així com ha recorregut els pobles de Matallana, Campillejos, El Espinar, Roblelaca, Campillo de la Rana, Roblelengo i Navalayo.

Més al Nord, al turó de la Virgen, ha estat expulsat un grup de guàrdies civils, que han fugit a la desbandada, i un altre del mateix institut al turó de Paraella. Les nostres tropes s'han establert en aquests llocs.

Aquesta matinal ha estat rebutjada atac enemica contra les nostres posicions del Cerro de l'Aguila, Cuesta de las Perdices i Arroyo de Pozuelo.

NORD. — Al sector de Cabrales després d'un intens atac que durà tota la jornada d'ahir, els facciosos aconseguiren ocupar les posicions de Lino i Pico Lorón.

S'ha combatut amb extraordinària duresa i hem rebutjat alguns atacs rebels, no obstant la intensa preparació artillera i la gran massa d'aviació emprada, que ha actuat continuament.

Al front de Lleó l'enemic pressionà durant tot el dia d'ahir, ajudat per l'aviació i l'artilleria, sobre les posicions de Cueto Negro, que aconseguí ocupar a última hora de la tarda.

Durant la jornada d'avui l'activitat ha estat escassa; s'ha limitat a canoneig enemig sobre Peñas Blancas, al sector oriental, i a of-

d'artilleria al sector d'Oviedo, des de San Pedro i Villafria.

SUD. — Aquesta matinal l'enemic ha atacat per sorpresa al sector de Cabeza Mesada (Còrdova), emprant profusió de bombes de mà. Ha aconseguit ocupar la primera línia del dit sector; però les nostres forces han reaccionat fortament i ha desallotjat l'enemic de les trinxeres que havia ocupat, ocasionant-li gran nombre de baixes.

Les nostres forces continuen lentament el seu avanç davant Cerro Mulva. L'enemic oposa forta resistència.

Les forces pròpies exerceixen pressió a tota la línia, des de Montoro fins a Sierra Grana.

Al sector d'Adamuz (Còrdova) intensa activitat de l'artilleria enemiga.

S'ha passat als nostres rengles un sergent del camp facciós.

SUD DEL TAJÓ. — Foc de morter enemig contra el castell de Medellín, i canoneig al sector de Don Benito.

LLEVANT. — A les quatre de la tarda d'ahir, intens foc d'artilleria des de Buena, sobre les posicions pròpies.

La jornada d'avui ha transcorregut sense novetat.

S'han presentat als nostres rengles, procedents del camp facciós, dos soldats.

SET. — Tironeig i foc d'artilleria en alguns sectors, sense conseqüències.

L'aviació enemiga ha bombardejat les posicions situades entre Corral, La Corona i Aguilar d'Ebro.

S'han presentat als nostres rengles tretze soldats del camp rebel.

COPS DE FUET

(Ve de la primera pàgina)

car pa. Si les exigències de la guerra ens obliguen novament a renovar el sacrifici tothom l'acceptarà resignatament. Però avui és imprescindible que ens pugui faltar un article de primeríssima necessitat i de producció agrícola — riquesa màxima del conjunt de terreny lleial. — I el Conseller de Proveïments pot desterrar un defecte amb un xic de bona voluntat que creiem esmerça en totes les seves actuacions.

Al personal de la Columna de Costes de Tarragona

Ha estat radiat un comunicat que diu: Tot el personal que pertanyia a la Columna de Defensa de les Costes de Tarragona que no ha rebut els havers corresponents al mes de juliol darrer, pot anar a cobrar-los a la Caixa de la Caserna General de Salou. S'ha de fer amb la màxima urgència i de no poder-ho fer personalment, enviueu rebut signat i feu constar l'adreça del vostre domicili actual, per tal de fer-vos transferència per gir postal.

El cap de la Representació Administrativa.

MANUEL PEDROL
Olis purs a'oliva
TARRAGONA

Secció esportiva

FUTBOL

Casal d'Esports (A.) jugarà demà contra el "Parc d'Intendència"

Demà es celebrarà al camp de l'Avinguda de Catalunya el partit dalt esmentat.

Aquest serà de revenja del jugat fa algunes setmanes i que acabà amb empat a quatre gols.

El partit ha desvetllat entre l'afició local molta expectació, go que fa preveure que el camp oferirà un magnífic aspecte.

El partit que havia de celebrar-se vau a l'Avinguda de Catalunya entre l'equip del "Cos de Sanitat de Guerra" i una "Selecció de Carraboners", no ha pogut portar-se a terme degut a que els "Carraboners" han marxat a complir deures patriòtics.

ATLETISME

A Oslo en una reunió internacional d'Atletisme l'equip de Noruega ha batut el d'Anglaterra per 74 punts a 65.

BOXA

Abans d'ahir va tenir lloc al Price da vetllada anunciada, que registrà els resultats següents:

Vidal va batre Astall per punts. Lenda II va batre, també per punts a Pi.

Delaparte va batre a Vandellós per abandonament, en quatre repeses.

Blanch i Guillem van fer matx nul.

Blanzaco va batre Vivancos, per abandonament, en set repeses.

Magatzems "LAS BALEARES"

Articles de Platja i Camp
Novetats en articles Camiseria

Darrerres Novetats en tota mena de calçat,
a preus econòmics

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

NOTES INFORMATIVES

AJUNTAMENT de TARRAGONA

Ordre del dia per a la sessió extraordinària del Ple, que es celebrarà el dia 18:

1. Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.
 2. Escrit de la minoria Socialista.
 3. Nomenament de nous consellers.
 4. Proposta de reorganització del Comitè permanent.
 5. Proposta sobre abonament l'havers als consellers.
- Tarragona, 17 de setembre del 1937. — El secretari. — P. A. — Josep Zaragoza.

EL COMITE D'ENLLAÇ, VISITA A L'ALCALDE

Ahir al matí una comissió del Comitè d'Enllaç, representant a tots els partits i agrupacions antifeixistes visità a l'alcalde Ramon Boronat, amb el qual sostingué una llarga conferència tractant assumptes de vital per a la població.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta
FARMACIA MARTINEZ
COS DEL BOU, 2

AUDIENCIA

Ahir a l'Audiència, davant el Tribunal Popular continuà la vista de la causa contra els 39 processats i dos enrebellia pels fets ocorreguts a Mora d'Ebre els primers dies de maig.

El Tribunal estigué constituït com en els dies anteriors.

Durant tot el matí continuà la prova testifical. A conseqüència de la mateixa el fiscal senyor Balaguer modificà les seves conclusions provisionals.

NOVETATS

en
tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

EL CONSELLER DE CULTURA DE L'AGENERALITAT

Procedent de Barcelona ahir al mití, de pas estigué una breu estada a la nostra ciutat el conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, senyor Carles Pi i Sunyer.

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Núria Solé Cak.

Defuncions

Manuel López Soriano, Clínica Militar, de 30 anys.

Josep Paris Nogués, Hospital Militar, de 50 anys.

Matrimonis

Guillem San Segundo Magorga amb Tnunciació Fernández Ruiz.

Max Schmeling, ex-campió mundial, únic noqueador de l'actual campió, Joe Louis, es traslladarà el pròxim febrer a els Estats Units, per a celebrar un encontre preparatori abans del combat per el títol amb el negre americà, que es celebrarà el mes de Juliol del any vinent.

CICLISME

Segons els resultats en les carreteres disputades per carretera durant al present temporada, s'ha fet pública a París una classificació dels millors "routiers" francesos. Va en primer lloc Speicher, seguit per Lapébie, Le Greves, Archambaud, A. Magne Marcaillou, Cogan, Choque i Cloarec.

Ha arribat a Milàn el francès Archambaud que intentarà batre el record mundial de l'hora, que detenta pel seu compatriota Richard en més de 45 quilòmetres.

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abri, 48

TARRAGONA

Dos aparells facciosos han aparegut anit damunt Tarragona i s'han dirigit a Reus

Ahir, a les vuit de la nit, apareixeren damunt la nostra ciutat dos avions facciosos que s'han dirigit a Reus. No coneixem el resultat encara que sembla que han actuat a les afores de la ciutat veïna sense conseqüències.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel
TARRAGONA

SENSE PA

Ahir novament per no haver estat facilitada la farina corresponent no hi hagué pa a la nostra ciutat, amb aquest han estat ja res els dies que els ciutadans de Tarragona no han tingut pa per donar als seus fills. Fins quan?

EL DR. JAUME SENTÍS ANFRONS

ha traslladat provisionalment el seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

CASA POU

Flors artificials
Perfumeria, Merceria

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps son sel·leccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

La XVIII Assemblea de la Societat de les Nacions

L'ajuda estrangera a la rebel·lió - El bombardeig d'Almeria - Els incidents del "Deutschland" i del "Leipzig" - L'enfonsament del "Campeador" - Els acords de Nyon i la situació que han creat

Acusació decidida contra Itàlia

DISCURS DEL DR. NEGRIN

El Govern espanyol — diu — ha presentat al Consell la nota relativa a la integritat de la navegació a la Mediterrània. Jo em limitaré, per tant, ací a plantejar aquesta nota, concretant que no constitueix més que un aspecte limitat del conjunt de problemes sorgits amb ocasió de la lluita d'Espanya. Espero examinar amb atenció, per altra banda, en una ocasió pròxima, davant l'Assemblea, la intervenció estrangera en la lluita espanyola.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer
Durruti (Unió), 2, pral. —
Telèfs. 1989-1

VISITA DE 10 A 12

Permeteu-me. Jo vull recordar unes paraules pronunciades pel representant d'Espanya l'11 de Desembre del 1936 durant la reunió extraordinària del Consell, convocada a petició del Govern d'Espanya:

"Estem persuadits que, àdhuc abans de la insurrecció, els rebels han comptat amb un ajut moral i material estranger, ajut i col·laboració molt important i eficaç.

En el que respecta a la guerra per terra i aire no pot ésser posada en dubte seriosament per cap persona. Però aquest ajut mai no ha estat menys perjudicial per al poble espanyol i menys atemptatori al dret internacional, ni presenta el mateix risc immediat des del punt de vista de la pau general.

L'estat de coses davant del qual ens trobem avui, mostra la manera terminant fins a quin punt les nostres advertències i els nostres escrúpols estaven justificats. Per en aquest procés que ha conduït a la situació "intolerable" actual, hi ha un episodi sobre el qual el representant d'Espanya té el deure ineludible de cridar l'atenció del Consell. Em refereixo al criminal bom-

bardeig de la ciutat oberta d'Almeria per les forces navals alemanyes sota el pretext de represàlies contra el suposat atac al cuirassat "Deutschland", fondejat en aigües rebels.

No és en cap manera la meua intenció obrir avui un debat sobre l'incident del "Deutschland". Hem sostingut sempre, i continuem sostenint-ho que els avions espanyols es veieren obligats a respondre a l'atac de què foren objecte primer per part del "Deutschland". Aquesta mateixa versió ha estat virtualment confirmada per l'almirall Raeder, en les declaracions que feu en els funerals dels marins morts.

Alemanya, amb el pretext d'incident d'uns dies més tard al "Leipzig", va fer impossible tota enquesta imparcial destinada a establir el fet, i aprofitant-se de la impossibilitat momentània en què ens trobàvem per a respondre a la seva provocació amb la força, va decidir, no atacar un dels vaixells de guerra, no un dels nostres fortins costers, sinó destruir dins la més completa impunitat un gran nombre de cases de la ciutat oberta d'Almeria i assassinar un nombre considerable dels seus passius habitants, el que provocà una profunda emoció a l'opinió pública.

Maletes Necessers Mundos Articles per a esports

Alta Qualitat : Baix Preu
CASA COCA
J. Maurin, 7 - TARRAGONA

Això em porta a plantejar ací, al Consell, la qüestió següent: La indiferència i la passivitat oficial davant les quals ha pogut perpetrar-se tan monstruosos crims devem interpretar-les com a significativa de que en l'esdevenidor accions d'aquesta mena, considerades fins ara per la consciència universal com a veritables atemptats a la Llei Internacional, han d'ésser acceptats com a actes lícits i regulars?

Em limito a deixar la qüestió davant el Consell, deixant a la consciència de cadascú la consideració de la seva alta transcendència moral. El Govern espanyol per la seva part considera que es tracta l'un cas que compromet directament la responsabilitat de la comunitat internacional sencera, i especialment la dels països cridats a exercir en el seu si una funció de líneació moral.

Aquesta darrera setmana la situació, que no ha deixat mai d'ésser greu, s'ha fet "intolerable" com a conseqüència d'agressions de les quals han estat víctimes en diferents indrets, de la Mediterrània vaixells mercants, primer de nacionalitat espanyola i després d'altres nacionalitats.

D'altra banda, en relació amb un d'aquests casos, el del vaixell "Campeador", enfonsat per dos destructors italians al llarg de la costa de Tunis, comunico avui mateix al Secretariat General, per a informació dels membres de la Societat, el text de les declaracions prestades davant les autoritats consulars i navals espanyoles pel capità i alguns oficials i membres de la tripulació. Aquesta declaració demostra que el "Campeador" fou atacat sense previ avis; la tripulació es veié condemnada a morir cremada per les flames del petroli que s'estenia sobre l'aigua, o bé a negar-se. No va rebre cap ajut dels vaixells de guerra italians. Una part fou salvada per vaixells mercants de diferents nacionalitats, als quals desitja expressar el Govern espanyol les d'ací el seu agraïment.

Altres potències interessades també a fer acabar la situació creada a la Mediterrània han cregut previsible convocar una Conferència especial de països interessats que se celebrà fora del marc de la Societat de Nacions. El Govern espanyol, com tot el món, ha comprès es circumstàncies que donaren origen a aquesta iniciativa i la causa per la qual aquesta Conferència ha hagut de cercar refugi a la ciutat

de la Mediterrània per una Conferència internacional dins la qual Espanya no es troba representada, més quan la representació espanyola en el cas present hauria estat doblement justificada: primer, per la seva qualitat de potència mediterrània, que ningú no s'atreveix a posar en dubte, i segon, pel fet que els vaixells espanyols han estat les principals víctimes de la situació d'inseguretat amb la qual es tracta d'acabar.

Malgrat aquestes objeccions de principi, reconec que la Conferència de Nyon assenyalava un progrés considerable en relació al Comitè de no intervenció, pel que es refereix a l'esperit de decisió i a la rapidesa amb què s'ha aconseguit posar-se d'acord sobre mesures pràctiques i concretes. Per altra banda no desconeixem que les mesures fixades a Nyon poden contribuir enormement a reduir la inseguretat de la navegació a la Mediterrània, a condició que siguin aplicades amb energia i fermesa. El Consell em permetrà, n'estic segur, que for muli ací algunes observacions relatives als acords. Donat que Espanya no ha estat cridada a participar a les reunions, malgrat tot, invitada o no a participar a Nyon, Espanya és una potència mediter-

submarí, i per tant els atacs de què poden ésser víctimes els vaixells espanyols no poden ésser executats més que per submarins de nacionalitat desconeguda, de manera que, examinats en conjunt, els acords de Nyon han instituit una sanció de caràcter col·lectiu per a una certa categoria d'atacs: els realitzats per submarins contra vaixells no espanyols i executats de forma contrària a les regles establertes en el Tractat Naval de Londres del 22 d'abril del 1930.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =
CAMISER

Reconec que des del punt de vista pràctic pot dir-se que aquests acords augmenten de manera efectiva la seguretat de la navegació a la Mediterrània. Vull cridar l'atenció del Consell sobre el perill, un greu perill que ofereix aquesta manera de procedir. De fet, els atacs no compromesos en aquesta categoria especial queden, com ja hem indicat, en la mateixa situació existent actualment. És a dir: que els vaixells que poden ésser víctimes d'ells no gaudeixen més que de la protecció que el seu Estat respectiu es trobi en condicions d'assegurar per les seves pròpies forces.

Des del punt de vista moral i àdhuc des del punt de vista estrictament jurídic, aquests vaixells gaudeixen també d'una protecció molt eficaç. Convé no desconèixer que és un delict tot atac a un vaixell mercant per un de guerra en temps de pau, executat en qualsevol condició i circumstàncies. Era considerat com un veritable crim, contrari als principis més essencials i a les lleis més sagrades de la pau entre les nacions.

Prego als membres del Consell que considerin ells mateixos quin

(Passa a la pàg. 3.)

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

CASA GUÉLL

Rebudes les Novetats d'estiu

Especialitat en trajes
d'home

Major, 15 i 17
TARRAGONA

de Nyon, renunciant les facilitats d'ordre personal i material que la Societat de Nacions ofereix a Ginebra a les reunions internacionals. Però el Govern espanyol ha de manifestar lleialment la seva sorpresa i formular la seva més enèrgica protesta, contra l'intent d'examinar i decidir les qüestions relatives a

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA